

УСЕ НА СВІТІ – ВІД ЛЮБОВІ

(Замість післямови)

Через рідну, материнську мову людина пізнає свій народ, його характер, історію. Саме словом можна донести любов до батьківщини – України, до свого краю в серця людей.

Мова виконує виховну функцію, вона сприяє становленню особистості. Чародійну силу для новонароджених мають колискові пісні (заспокійливі, ніжні, з побажанням доброї волі і відкненням злих сил). Ці пісні запам'ятовуються надовго. Підростаючи, дитина чує забавлянки, утішки, пестунки (які прекрасні назви!), а потім – казки, легенди, з яких дізнається, що в світі є добро і зло, правда і кривда, відвага і зрада, подвиг і ганьба, слава і безсмертя і, звичайно, невід'ємною часткою життя кожної людини, усього народу є пісня. Лірична, ніжна, полуденна, як небо України, як її степові безкраї і річкові плеса, як синя блакить Карпат і сонцесяйний Крим; як Крим, як поліські діброви і подільські водограї. Все це, природа і історія, які невіддільні одна від одної, збагачують мову кожної людини, формують внутрішній світ, єднають з народом. Дивно сьогодні чути про двомовність у державі. Двох рідних мов не може бути, як не може бути двох рідних матерів. Та й хіба може розраховувати на пошану той, хто не має поваги сам до себе? А хіба втрата рідної мови, зневага до неї не є виявом утрати своєї гідності? То чи не час, щоб наша мова з непривабливої попелюшки (яку з неї зробили мачухи і вітчими) перетворилась на прекрасну, гречну красуню?!

Багато часу необхідно для того, щоб повернути сучасним людям те, що вони втратили. Протягом багатьох поколінь народ України в силу історичних обставин втрачав створену колись магичну силу свого характеру, душевну чуйність, магію цілительства та інших якостей, які вказували на його духовно-культурну самосвідомість. Духовне удосконалення людини можна порівняти зі сходженням на гірську вершину, де її підстерігають різні небезпеки, які можуть привести не тільки до загибелі тіла, але і душі. Народжуючись, дитина має закладений в неї певний код, що формує особливості її подальшого розвитку – психологічного, фізичного, природні здібності, уподобання тощо.

Народна мудрість веде нас до природи, до тих дивовижних створінь, які в людині оживають здоров'ям. У давні часи народні цілителі через молитви – магію слова – лікували душі і повертали віру у чисті джерела. Тому примовляли: